

Azot całkowity (TN)

Wskaźnik presji związanych z wprowadzeniem do środowiska substancji, odpadów i energii

Podsumowanie oceny

Obszary otwartego morza

'Azot całkowity (TN)' to wskaźnik podstawowy Komisji Helsińskiej (HELCOM), który określa średnie stężenie azotu całkowitego (TN) w wodach powierzchniowych (0-10 m) z całego roku (styczeń-grudzień) w okresie 2016-2021. Wskaźnik odnosi się do oceny kryterium D5C1 RDSM – „Stężenia składników odżywczych nie są na poziomach, które wskazują na negatywne skutki eutrofizacji”.

W obszarach otwartego morza obejmujących polskie obszary morskie (POM) w zakresie wskaźnika TN nie zanotowano wartości wskazujących na osiągnięcie dobrego stanu w żadnym z monitorowanych obszarów (Rysunek 1). Trendy długoterminowe wskazują na występujące zjawisko pogarszających się warunków (wzrost stężeń azotu całkowitego) w obszarach Basenu Bornholmskiego oraz wschodniego Basenu Gotlandzkiego. W rejonie Zatoki Pomorskiej oraz Basenu Gdańskiego nie zaobserwowano widocznych trendów wieloletnich, przy czym zanotowano znaczne wahania w wartościach wskaźnika pomiędzy poszczególnymi latami.

Porównując okresy 2011-2016 i 2016-2021 nie zaobserwowano zmian w klasyfikacji stanu wskaźnika. Jednakże zaobserwowano pogarszający trend wskaźnika w rejonie wschodniego Basenu Gotlandzkiego. W pozostałych obszarach nie zaobserwowano żadnego istotnego trendu.

Wiarygodność wskaźnika określono jako wysoką w Basenie Bornholmskim i wschodnim Basenie Gotlandzkim. W pozostałych obszarach otwartego morza wiarygodność oceniono jako umiarkowaną na co największy wpływ miały wartości wiarygodności przestrzennej.

Jednolite części wód przejściowych i przybrzeżnych

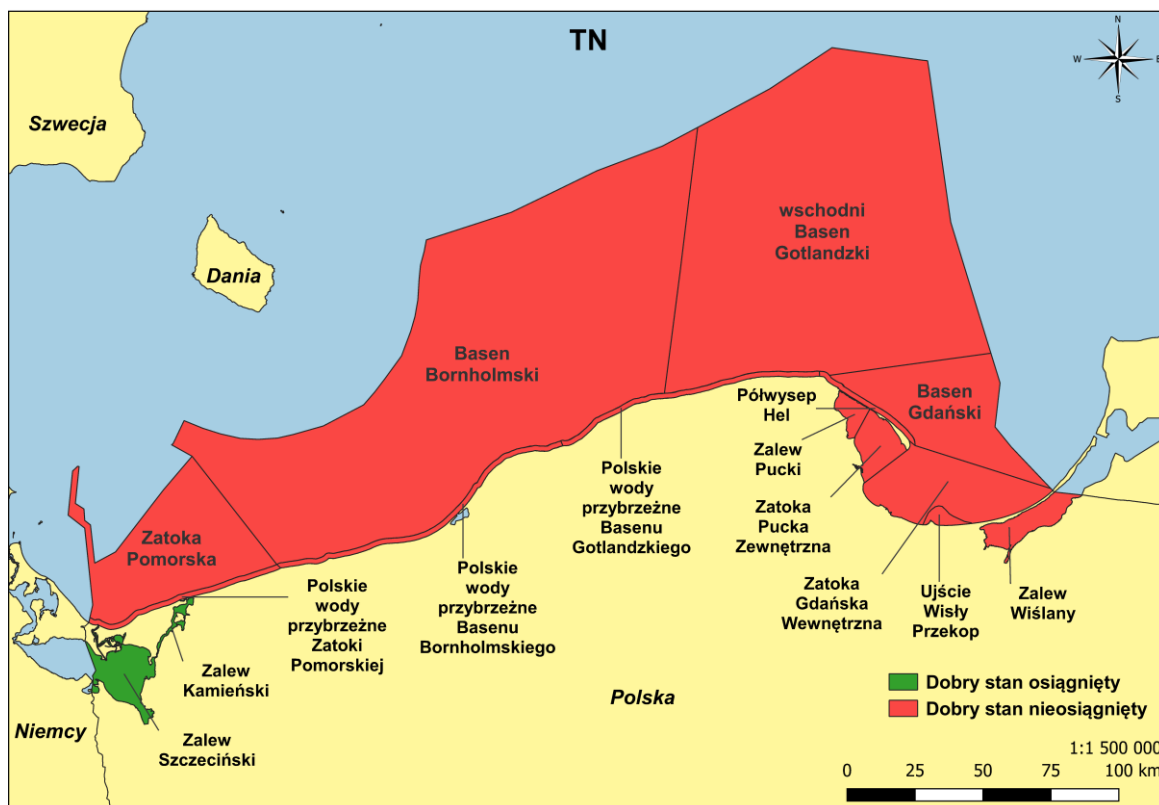
Wskaźnikiem stosowanym w ocenie jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) przejściowych i przybrzeżnych odpowiadającym wskaźnikowi HELCOM jest 'Azot ogólny', który jest jednym ze wskaźników jakości wód powierzchniowych charakteryzujących warunki biogenne. W wodach JCWP Zalew Wiślany, Zalew Szczeciński, Zalew Kamieński oraz Zalew Pucki wskaźnik wyliczany jest jako średnie stężenie w kolumnie wody z całego roku. W przypadku pozostałych JCWP wskaźnik określany jest w postaci średnich stężeń w kolumnie wody w sezonie letnim (czerwiec-wrzesień) w okresie 2016-2021.

Wskaźnik osiągnął wartość docelową wskazującą na dobry stan jedynie w 2 z 11 JCWP. Są to obszary JCWP Zalew Szczeciński i Zalew Kamieński (Rysunek 1).

Porównując okres bieżącej oceny (2016-2021) z okresem aktualizacji wstępnej oceny (2011-2016) w przypadku 2 JCWP (Zalew Wiślany, Zatoka Gdańska Wewnętrzna) zaobserwowano pogorszenie stanu spowodowane wzrostem notowanych stężeń. W pozostałych JCWP stan nie uległ zmianie.

W zakresie zmian wartości stężeń zanotowano niekorzystny trend wzrostu stężeń w 3 z 11 JCWP. W przypadku JCWP Zalew Pucki i Zatoka Gdańska Wewnętrzna zaobserwowano wzrost stężenia o 40%, a

w przypadku JCWP Zalew Wiślany o 75%. W przypadku JCWP Polskie wody przybrzeżne Basenu Gotlandzkiego zaobserwowano korzystny trend spadku stężeń, jednakże nie wpłynęło to na poprawę stanu wskaźnika w tej JCWP. W pozostałych JCWP wartości stężeń nie uległy istotnym zmianom. W obszarach wód przejściowych i przybrzeżnych wiarygodność wskaźnika określono jako wysoką we wszystkich obszarach oceny.

Rysunek 1. Ocena wskaźnika 'Azot całkowity (TN)' w ramach kryterium D5C1 w okresie 2016-2021

Opis wskaźnika

1. Charakterystyka wskaźnika

'Azot całkowity (TN)' to wskaźnik podstawowy HELCOM, który określa średnie stężenie azotu całkowitego (TN) w wodach powierzchniowych (0-10 m) z całego roku (styczeń-grudzień) w okresie 2016-2021.

Wskaźnikiem stosowanym w ocenie JCWP odpowiadającym wskaźnikowi HELCOM jest Azot ogólny, który jest jednym ze wskaźników jakości wód powierzchniowych charakteryzujących warunki biogenne. Wskaźnik określany jest w postaci średnich stężeń w kolumnie wody w sezonie letnim (czerwiec-wrzesień) lub w trakcie całego roku w okresie 2016-2021.

Eutrofizacja powodowana jest przez nadmierny dopływ substancji biogenych (azotu i fosforu) z różnych typów działalności człowieka. Wysokie stężenia substancji biogenych oraz stosunek tych substancji (stosunek stechiometryczny N:P) zapewniają odpowiednie warunki do wzrostu glonów, obniżenia przezroczystości wody morskiej i zwiększenia konsumpcji tlenu. Długoterminowe dane dotyczące biogenów są kluczowymi parametrami umożliwiającymi określenie ilościowego wpływu

działalności człowieka oraz określenia skuteczności wprowadzanych działań, które odnoszą się bezpośrednio do podwyższonego dopływu biogenów.

Eutrofizacja w Morzu Bałtyckim jest w głównej mierze spowodowana wzbogacaniem substancji biogenych, prowadzącym do wzmożonej produkcji materii organicznej, co w konsekwencji wpływa na przezroczystość wody morskiej, zbiorowiska fitoplanktonu, zoobentosu, makrofitów oraz na warunki tlenowe. Fitoplankton oraz roślinność bentosowa potrzebują do wzrostu biogenów, a szczególnie azotu i fosforu. Uwzględnienie w ocenie, obok form nieorganicznych, form całkowitych pozwala na wzmocnienie powiązań pomiędzy stężeniami biogenów w morzu a ich dopływem. Formy całkowite umożliwiają uwzględnienie w ocenie eutrofizacji zmiany klimatu, gdyż wzrost temperatury prowadzić będzie do występowania wzrostu fitoplanktonu przez cały rok oraz potencjalnie do zmian w strukturze zooplanktonu.

W celu określenia trendu w stężeniach biogenów w wodzie konieczne jest przeprowadzenie oceny zarówno ich form całkowitych jak i rozpuszczonych. W przeciwieństwie do stężenia form rozpuszczonych azotu (DIN), stężenia azotu całkowitego (TN) nie podlegają znacznym wahaniom w trakcie roku, w związku z czym umożliwiają uchwycenie stabilnej sytuacji i wyliczenie wiarygodnej rocznej wartości średniej dla wód powierzchniowych (0-10 m). Całkowity azot składa się zarówno z rozpuszczonych form nieorganicznych oraz azotu związanego w materii organicznej w tym w glonach i bakteriach. W uproszczonym założeniu azot pozostaje w systemie, gdzie zachodzą jego przemiany pomiędzy formami nieorganicznymi i organicznymi (bez uwzględnienia sedymentacji). Dlatego zakłada się występowanie stabilnej sytuacji w ciągu roku i wyliczenie wiarygodnych wartości średnich dla wód powierzchniowych.

2. Odniesienie do prawodawstwa, planów działań i celów

Eutrofizacja jest jednym z czterech bloków tematycznych Bałtyckiego Planu Działania (HELCOM BSAP), którego nadrzędnym celem jest Morze Bałtyckie wolne od eutrofizacji (HELCOM 2021). Eutrofizacja w ramach BSAP określana jest jako stan, w którym nadmierny dopływ biogenów do środowiska morskiego wpływa na wzmożony wzrost glonów co powoduje zakłócenie równowagi w funkcjonowaniu całego systemu Morza Bałtyckiego.

Podwyższone stężenia biogenów w kolumnie wody są spowodowane poprzez wzmożony dopływ ładunków biogenów z antropogenicznych źródeł z lądu i atmosfery. Cel dla eutrofizacji jest podzielony na 5 celów ekologicznych, z których jeden to „stężenia biogenów zbliżone do poziomów naturalnych”. Celem dla zarządzania w HELCOM BSAP jest "minimalizacja wprowadzania biogenów z działalności człowieka".

Ramowa dyrektywa ws. strategii morskiej (RDSM) (Dyrektywa 2008/56/WE) wymaga, aby „do minimum ograniczyć eutrofizację wywołaną przez działalność człowieka, a w szczególności jej niekorzystne skutki, takie jak utrata różnorodności biologicznej, degradacja ekosystemu, szkodliwe zakwity glonów oraz niedobór tlenu w dolnych partiach wód”. Stężenia składników odżywczych (w tym TN) są jednymi z elementów kryteriów oceny eutrofizacji w ramach kryterium D5C1.

Ramowa dyrektywa wodna (RDW) (Dyrektywa 2000/60/WE) wymaga dobrego stanu ekologicznego wód przybrzeżnych. Dobry stan ekologiczny jest określany zgodnie z RDW w oparciu o jakość elementów biologicznych, charakterystyki hydrologicznej i chemicznej, w tym stężeń azotu ogólnego. Powiązanie wskaźnika z europejskimi aktami prawnymi przedstawiono w Tabela 1.

Tabela 1. Powiązania wskaźnika 'Azot całkowity (TN)' z prawodawstwem UE

Wymagania i rekomendacje legislacyjne	
<p>Ramowa Dyrektywa w sprawie Strategii Morskiej (RDSM) (Dyrektywa 2008/56/WE, Dyrektywa 2017/845)</p>	<p>Cecha D5 - Do minimum ogranicza się eutrofizację wywołaną przez działalność człowieka, a w szczególności jej niekorzystne skutki, takie jak utrata różnorodności biologicznej, degradacja ekosystemu, szkodliwe zakwity glonów oraz niedobór tlenu w dolnych partiach wód.</p> <p>Kryterium D5C1 - Stężenia składników odżywczych nie są na poziomach, które wskazują na negatywne skutki eutrofizacji.</p> <p>Wartości progowe są następujące:</p> <ol style="list-style-type: none"> w odniesieniu do wód przybrzeżnych, wartości ustanowione zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE; poza wodami przybrzeżnymi, wartości spójne z wartościami dla wód przybrzeżnych na podstawie dyrektywy 2000/60/WE. Państwa członkowskie ustanawiają te wartości w ramach współpracy regionalnej lub podregionalnej. <p>Właściwość - Eutrofizacja</p> <p>Element kryterium - TN</p>
	<p>Cecha D6 - Integralność dna morskiego utrzymuje się na poziomie gwarantującym ochronę struktury i funkcji ekosystemów oraz brak niekorzystnego wpływu zwłaszcza na ekosystemy bentosowe</p> <p>Kryterium D6C5 - Zakres negatywnych skutków oddziaływań antropogenicznych na stan typów siedlisk, w tym zmiany ich biotycznej i abiotycznej struktury i jej funkcji (np. jej typowego składu gatunków, a także ich względnej liczebności, braku szczególnie delikatnych lub wrażliwych gatunków lub gatunków zapewniających kluczową funkcję, struktury rozmiarów gatunku), nie przekracza określonego odsetka naturalnego zasięgu siedliska w ocenianym obszarze.</p> <p>Właściwość – siedliska bentosowe</p> <p>Element kryterium - Ogólne typy siedlisk bentosowych</p>
	<p>Cecha D1 - Utrzymana jest różnorodność biologiczna. Jakość i występowanie siedlisk oraz rozmieszczenie i bogactwo gatunków odpowiadają dominującym warunkom fizjograficznym, geograficznym i klimatycznym.</p> <p>Kryterium D1C6 – Stan typu siedliska, w tym jego struktura biotyczna i abiotyczna oraz jej funkcje (np. jej typowy skład gatunków, a także ich względna liczebność, brak szczególnie delikatnych lub wrażliwych gatunków lub gatunków zapewniających kluczową funkcję, rozmiar struktury gatunków) nie odniósł szkody z powodu oddziaływań antropogenicznych.</p> <p>Właściwość – Ogólne typy siedlisk pelagicznych</p> <p>Element kryterium – poziomy troficzne</p>
<p>Bałtycki Plan Działania (HELCOM BSAP)</p>	<p>Segment: Eutrofizacja</p> <p>Cel: "Morze Bałtyckie wolne od eutrofizacji".</p> <p>Cel ekologiczny:</p> <ul style="list-style-type: none"> "Stężenia biogenów zbliżone do poziomów naturalnych"; "Czyste wody", "Naturalny poziom zakwitów glonów"; "Naturalne rozmieszczenie i występowanie roślin i zwierząt" "Naturalne poziomy tlenu". <p>Cel zarządzania:</p> <ul style="list-style-type: none"> "Minimalizacja wprowadzania biogenów z działalności człowieka". <p>Osiągnięcie regionalnych celów w zakresie wprowadzania składników pokarmowych - Maksymalne Dopuszczalne Dopływy (MAI) i Pułapy Dopływu Biogenów (NIC) - dla wszystkich basenów, jak określono w niniejszym BSAP, jest kluczowym warunkiem wstępnym dla osiągnięcia celów ekologicznych.</p>

Wymagania i rekomendacje legislacyjne	
	<p>Segment: Działalność na morzu Cel: „Zrównoważona środowiskowo działalność morską” Cel ekologiczny:</p> <ul style="list-style-type: none"> • „Brak lub minimalne zakłócenie bioróżnorodności i ekosystemu” <p>Cel zarządzania:</p> <ul style="list-style-type: none"> • "Minimalizacja wprowadzania biogenów, substancji niebezpiecznych oraz odpadów na skutek człowieka na morzu".
	<p>Segment: Bioróżnorodność Cel: "Ekosystem Morza Bałtyckiego jest zdrowy i odporny” Cel ekologiczny:</p> <ul style="list-style-type: none"> • "Naturalne rozmieszczenie, występowanie i jakość siedlisk oraz związanych z nimi zbiorowisk". <p>Cel zarządzania:</p> <ul style="list-style-type: none"> • "Minimalizacja zakłócania gatunków, ich siedlisk i szlaków migracyjnych spowodowanego działalnością człowieka".
Ramowa Dyrektywa Wodna Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 25 czerwca 2021 r. (Dz.U. z 2021 r. poz. 1475)	Azot ogólny jest jednym ze wskaźników charakteryzujących warunki biogenne (substancje biogenne) i stan ekologiczny
Cele Zrównoważonego Rozwoju ONZ	Cele zrównoważonego Rozwoju ONZ: <ul style="list-style-type: none"> • Cel 14 Zrównoważonego Rozwoju ONZ (Chronić oceany, morza i zasoby morskie oraz wykorzystywać je w sposób zrównoważony) jest najbardziej istotny; • Cel 12 (Zapewnić wzorce zrównoważonej konsumpcji i produkcji); • Cel 13 (Podjąć pilne działania w celu przeciwdziałania zmianom klimatu i ich skutkom) również mają znaczenie.

3. Powiązanie z presjami

Na stężenia substancji biogenych w wodzie morskiej wpływają ich zwiększone antropogeniczne dopływy z łądu i z atmosfery. Źródła rozproszone stanowią blisko 50% dopływu azotu całkowitego do Morza Bałtyckiego (HELCOM 2022). Depozycja atmosferyczna (24%) jest drugim największym źródłem dopływu fosforu do morza, następnie ładunki naturalne (20%) i źródła punktowe (9%). Do źródeł punktowych zalicza się działalności takie jak miejskie oczyszczalnie ścieków, oczyszczalnie przemysłowe i rolnicze. Na źródła rozproszone składają się głównie rolnictwo, gospodarka leśna, rozproszone budynki mieszkalne, czy kanalizacja burzowa.

W rejonie Morza Bałtyckiego zaobserwowano znaczną redukcję dopływu biogenów. Całkowity znormalizowany dopływ azotu został zredukowany o 12% pomiędzy okresem referencyjnym (1997-2003), a rokiem 2020 (HELCOM 2023). Progi maksymalnego dopuszczalnego dopływu (MAI) fosforu zostały wypełnione w przypadku obszarów Zatoki Botnickiej, Morza Botnickiego, Cieśnin Duńskich oraz Kattegat. Spełnienie wyżej wymienionych wymagań w zakresie dopływu nie przełożyło się jednak na osiągnięcie dobrego stanu wskaźnika ‘Azot całkowity (TN)’ w wyżej wymienionych basenach, co wskazuje na występowanie opóźnienia w odbudowie ekosystemu ze stanu eutrofizacji oraz potencjalnie na występowanie wewnętrznych dopływów fosforu z osadów dennych w Morzu Bałtyckim (Gustafsson i in. 2022).

Tabela 2. Powiązania wskaźnika ‘Azot całkowity (TN)’ z typami działalności człowieka oraz presjami z tabel 2a z Załącznika III do Dyrektywy 2017/845.

Presje antropogeniczne: RDSM, Załącznik III, Tabela 2a
- wprowadzanie substancji biogenych – źródła rozproszone, źródła punktowe, depozycja atmosferyczna;

4. Powiązanie ze zmianą klimatu

Obecny zakres wiedzy nie pozwala na oddzielenie wpływu zmiany klimatu na poziom dopływu substancji biogennych do morza od innych źródeł presji (HELCOM i Baltic Earth 2021). Na poziom substancji biogennych w obszarach morskich największy wpływ mają ich dopływy. Zmiany w zachmurzeniu oraz stratyfikacji w kolumnie wody spowodowały wydłużenie okresu wegetacyjnego fitoplanktonu. Uważa się, iż zmiana klimatu może pogłębiać stratyfikację obszarów morskich, która w konsekwencji wpływać będzie na pogorszenie warunków tlenowych w strefie przydennej oraz zwiększenie wewnętrznych ładunków biogenów (Gustafsson i in. 2012). Zmiana klimatu prowadzić może również do większej zmienności w ładunkach doprowadzanych z rzek spowodowanej przez wzrost liczby epizodów powodzi i suszy. Zjawiska ekstremalne mogą mieć bezpośredni wpływ na stężenia substancji biogennych w morzu.

Ocena stanu środowiska wód morskich

Obszary otwartego morza

W żadnym z ocenianych obszarów otwartego morza w POM wskaźnik 'Azot całkowity (TN)' nie osiągnął wartości progowej (Tabela 3). Najniższe wyskalowane wartości wskaźnika (EQRS) wyliczono dla wód Zatoki Pomorskiej i wschodniego Basenu Gotlandzkiego co wynikało z przekroczenia wartości progowych dla notowanych stężeń o ponad 50% w tych obszarach. W przypadku wód Zatoki Pomorskiej znajdują się one pod znacznym wpływem wód Odry. W przypadku pozostałych dwóch basenów otwartego morza tj. Basenu Bornholmskiego oraz Basenu Gdańskiego notowane wartości stężeń TN były o 30-40% wyższe od wartości progowych. Największe wahania stężeń notowanych pomiędzy latami zaobserwowano w przypadku wód Zatoki Pomorskiej, która znajduje się pod znacznym wpływem rzeki Odry.

Tabela 3. Wartości progowe, bieżące wartości wskaźnika (jako średnia z lat 2016-2021), wartość wyskalowana (EQRS) oraz stan wskaźnika 'Azot całkowity (TN)' w basenach otwartego morza. EQRS jest ilościową wartością opisującą stopień eutrofizacji, wyliczaną z wartości progowej oraz wartości bieżącej wskaźnika – dla wartości EQRS $\geq 0,6$ dobry stan został osiągnięty (dobry stan osiągnięty – kolor zielony, dobry stan nieosiągnięty – kolor czerwony)

Obszar oceny	Wartość progowa ($\mu\text{mol l}^{-1}$)	Wartość średnia 2016-2021 ($\mu\text{mol l}^{-1}$)	Wartość wyskalowana EQRS	Stan środowiska
Basen Bornholmski	16,05	22,13	0,34	
Zatoka Pomorska	23,8	39,30	0,27	
wschodni Basen Gotlandzki	16,5	25,28	0,28	
Basen Gdański	18,8	25,70	0,35	

Trendy długoterminowe

Długoterminowe trendy zmian umożliwiają porównanie bieżącego okresu oceny do minionych dekad i zostały określone dla okresu zaczynającego się w latach 70 tych XX w. W przypadku wód Basenu Bornholmskiego i wschodniego Basenu Gotlandzkiego obserwowany jest trend pogarszających się warunków (wzrost stężeń TN) począwszy od lat 90tych XX w. W przypadku wód Zatoki Pomorskiej i Basenu Gdańskiego występują znaczne wahania pomiędzy latami, jednakże nie zaobserwowano żadnych istotnych trendów w stężeniach TN.

Trend w ocenie

Wyniki oceny wskaźnika 'Azot całkowity (TN)' w postaci wartości EQRS z bieżącego okresu oceny (2016-2021) zostały porównane z wynikami z oceny poprzedniej (2011-2016). W przypadku żadnego z ocenianych obszarów otwartego morza nie zaobserwowano zmian w klasyfikacji stanu (Tabela 4). W przypadku wód Zatoki Pomorskiej, Basenu Gotlandzkiego oraz Basenu Gdańskiego nie zaobserwowano widocznego trendu (określonego jako zmiana powyżej 15% wartości wskaźnika) w wartości wskaźnika pomiędzy okresami oceny. W przypadku wód wschodniego Basenu Gotlandzkiego zaobserwowano trend malejących wartości EQRS co wskazuje na pogorszenie warunków w tym obszarze.

Tabela 4. Porównanie wartości wskaźnika 'Azot całkowity (TN)' i ocen stanu środowiska w latach 2011-2016 i 2016-2021 w obszarach oceny (dobry stan osiągnięty – kolor zielony, dobry stan nieosiągnięty – kolor czerwony)

Obszar oceny	HOLAS II wartość średnia EQRS 2011-2016	HOLAS 3 wartość średnia EQRS 2016-2021	% zmiany EQRS	Zauważalny trend pomiędzy oceną bieżącą i poprzednią
Basen Bornholmski	0,32	0,34	6%	brak istotnej zmiany (nadal poniżej stanu dobrego)
Zatoka Pomorska	0,26	0,27	4%	brak istotnej zmiany (nadal poniżej stanu dobrego)
wschodni Basen Gotlandzki	0,34	0,28	-18%	Istotna negatywna zmiana ↓ (nadal poniżej stanu dobrego)
Basen Gdański	0,31	0,35	13%	brak istotnej zmiany (nadal poniżej stanu dobrego)

Jednolite części wód przejściowych i przybrzeżnych

W obszarach wód przejściowych i przybrzeżnych wskaźnik osiągnął wartość docelową wskazującą na dobry stan jedynie w 2 z 11 JCWP. Są to obszary JCWP Zalew Szczeciński i Zalew Kamieński (Tabela 5). W pozostałych obszarach dobry stan nie został osiągnięty. Najniższe wyskalowane wartości wskaźnika (EQRS) wskazujące na stężenia w największym stopniu przewyższające wartość progową zanotowano w JCWP Zalew Pucki, Zalew Wiślany, Półwysep Hel oraz Polskie wody przybrzeżne Basenu Gotlandzkiego. Najwyższe wartości wyskalowane wskaźnika zanotowano dla dwóch JCWP, w przypadku których dobry stan środowiska został osiągnięty.

Tabela 5. Wartości progowe, bieżące wartości wskaźnika (jako średnia z lat 2016-2021), wartość wyskalowana (EQRS) oraz stan wskaźnika 'Azot całkowity (TN)' w JCWP przejściowych i przybrzeżnych. EQRS jest ilościową wartością opisującą stopień eutrofizacji, wyliczaną z wartości progowej oraz wartości bieżącej wskaźnika – dla wartości EQRS $\geq 0,6$ dobry stan został osiągnięty (dobry stan osiągnięty – kolor zielony, dobry stan nieosiągnięty – kolor czerwony)

Obszar oceny	Wartość progowa (mg N l ⁻¹)	Wartość średnia 2016-2021 (mg N l ⁻¹)	Wartość wyskalowana EQRS – średnia z lat 2016-2021	Stan środowiska
Zalew Wiślany	0,98	1,58	0,26	
Zalew Szczeciński	1,9	1,68	0,73	
Zalew Kamieński	1,9	1,71	0,72	
Zalew Pucki	0,3	0,58	0,20	
Zatoka Pucka Zewnętrzna	0,4	0,50	0,44	
Zatoka Gdańska Wewnętrzna	0,4	0,53	0,39	
Ujście Wisły Przekop	0,4	0,62	0,30	
Półwysep Hel	0,3	0,52	0,26	
Polskie wody przybrzeżne Basenu Gotlandzkiego	0,3	0,54	0,27	
Polskie wody przybrzeżne Basenu Bornholmskiego	0,3	0,43	0,39	
Polskie wody przybrzeżne Zatoki Pomorskiej	0,4	0,62	0,34	

Trend w ocenie

Porównując okres bieżącej oceny (2016-2021) z okresem aktualizacji oceny wstępnej (2011-2016) w przypadku 2 JCWP (Zalew Wiślany, Zatoka Gdańska Wewnętrzna) zaobserwowano zmianę w klasyfikacji stanu w zakresie wskaźnika. W obu przypadkach było to pogorszenie stanu spowodowane wzrostem notowanych stężeń. W pozostałych JCWP stan nie uległ zmianie (Tabela 6).

Poprzez trend w zmianie wartości stężeń wskaźnika rozumiana jest zmiana $\geq 15\%$. W zakresie zmian wartości stężeń zanotowano niekorzystny trend wzrostu stężeń w 3 z 11 JCWP. W przypadku JCWP Zalew Pucki i Zatoka Gdańska Wewnętrzna zaobserwowano wzrost stężenia o 40%, a w przypadku JCWP Zalew Wiślany o 75%. W przypadku JCWP Polskie wody przybrzeżne Basenu Gotlandzkiego zaobserwowano korzystny trend spadku stężeń, jednakże nie wpłynęło to na poprawę stanu wskaźnika w tej JCWP. W pozostałych JCWP wartości stężeń nie uległy istotnym zmianom.

Tabela 6. Porównanie wartości i ocen wskaźnika 'Azot całkowity (TN)' w wodach przejściowych i przybrzeżnych w latach 2011-2016 i 2016-2021 (dobry stan osiągnięty – kolor zielony, dobry stan nieosiągnięty – kolor czerwony)

Obszar oceny	Wartość średnia stężenia z lat 2011-2016	Wartość średnia stężenia z lat 2016-2021	% zmiany stężenia	Zauważalny trend pomiędzy oceną bieżącą i poprzednią
Zalew Wiślany	0,9	1,58	+75%	Istotna negatywna zmiana ↓ (zmiana z dobrego na poniżej dobrego)
Zalew Szczeciński	1,66	1,68	+1%	brak istotnej zmiany (nadal dobry stan)
Zalew Kamieński	1,53	1,71	+12%	brak istotnej zmiany (nadal dobry stan)
Zalew Pucki	0,41	0,58	+40%	Istotna negatywna zmiana ↓ (nadal poniżej stanu dobrego)
Zatoka Pucka Zewnętrzna	0,47	0,49	+3%	brak istotnej zmiany (nadal poniżej stanu dobrego)
Zatoka Gdańska Wewnętrzna	0,38	0,53	+42%	Istotna negatywna zmiana ↓ (zmiana z dobrego na poniżej dobrego)
Ujście Wisły Przekop	0,65	0,62	-4%	brak istotnej zmiany (nadal poniżej stanu dobrego)
Półwysep Hel	0,50	0,52	+4%	brak istotnej zmiany (nadal poniżej stanu dobrego)
Polskie wody przybrzeżne Basenu Gotlandzkiego	0,68	0,54	-21%	Istotna pozytywna zmiana ↑ (nadal poniżej stanu dobrego)
Polskie wody przybrzeżne Basenu Bornholmskiego	0,39	0,43	+10%	brak istotnej zmiany (nadal poniżej stanu dobrego)
Polskie wody przybrzeżne Zatoki Pomorskiej	0,68	0,62	-8%	brak istotnej zmiany (nadal poniżej stanu dobrego)

Wiarygodność oceny

Obszary otwartego morza

W obszarach otwartego morza ocena wiarygodności została przeprowadzona zgodnie z przyjętą metodyką polegającą na uśrednieniu wiarygodności przestrzennej, czasowej i precyzji klasyfikacji. Ocena wiarygodności została przeprowadzona w narzędziu HEAT.

W obszarach otwartego morza uzyskano wysoką ocenę wiarygodności w rejonie Basenu Bornholmskiego i wschodniego Basenu Gotlandzkiego oraz umiarkowaną w Zatoce Pomorskiej i Basenie Gdańskim.

Wiarygodność precyzji klasyfikacji określono jako wysoką we wszystkich obszarach otwartego morza. Uzyskane wartości wiarygodności precyzji wskazują na ponad 90% prawdopodobieństwo właściwej klasyfikacji oceny wskaźnika.

Wiarygodność przestrzenną wskaźnika określono jako umiarkowaną w 3 z 4 obszarów otwartego morza. Jedynie w wodach Zatoki Pomorskiej wiarygodność przestrzenna została określona jako niska. Wiarygodność czasowa w obszarach otwartego morza była wysoka z wyjątkiem Basenu Gdańskiego i Zatoki Pomorskiej, gdzie została określona jako umiarkowana.

Jednolite części wód przejściowych i przybrzeżnych

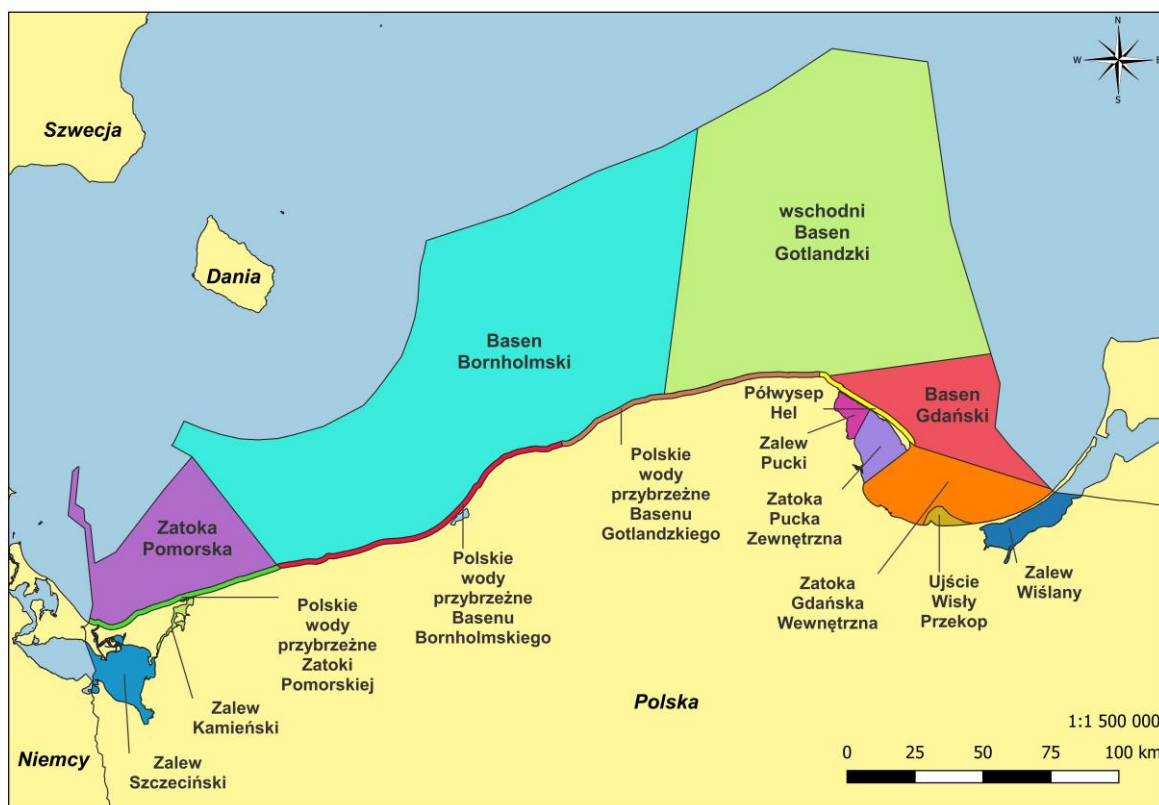
W obszarach wód przejściowych i przybrzeżnych wiarygodność wskaźnika określono jako wysoką we wszystkich obszarach oceny.

Metodyka przeprowadzenia oceny

1. Obszary oceny

Ocena wskaźnika 'Azot całkowity (TN)' została przeprowadzona na poziomie L4 podziału HELCOM (HELCOM 2013), co w zakresie eutrofizacji wiąże się z oceną 4 akwenów otwartego morza oraz jednolitych części wód powierzchniowych (Rysunek 2).

Ocena jednolitych części wód powierzchniowych przeprowadzona została w 11 obszarach zgodnie z krajowym podziałem obowiązującym od 2022 roku.

Rysunek 2. Obszary oceny wskaźnika 'Azot całkowity (TN)'

2. Opis przeprowadzenia oceny

Obszary otwartego morza

W przypadku obszarów otwartego morza ocena wskaźnika została przyjęta w całości za oceną regionalną HOLAS 3 i zaprezentowana dla obszarów obejmujących POM.

Wskaźnik wyliczany jest jako średnia wartość azotu całkowitego z okresu całego roku (styczeń-grudzień) w okresie 2016-2021. Na podstawie zmierzonych wartości oraz wartości progowej i dopuszczalnego odchylenia (50%) wyliczone zostały współczynniki EQR, które następnie wyskalowano do przedziału 0 – 1 (Tabela 7).

Tabela 7. Specyfikacja metodyczna wskaźnika 'Azot całkowity (TN)' dla obszarów otwartego morza

Wskaźnik	Azot całkowity (TN)
Odpowiedź na wpływ eutrofizacji	pozytywna
Parametry	TN - stężenie azotu całkowitego ($\mu\text{mol l}^{-1}$)
Źródło danych	Dane monitoringowe dostarczone przez państwa członkowskie HELCOM i przechowywane w bazie HELCOM w ICES (www.ices.dk)
Okres oceny	2016 – 2021
Sezon oceny	cały rok
Głębokość	Warstwa powierzchniowa = wartość średnia z warstwy 0-10 m
Usuwanie wartości odstających	Nie usunięto żadnych wartości odstających
Usuwanie zbliżonych obserwacji	Nie usunięto zbliżonych obserwacji
Ocena na poziomie wskaźnika	Wartość średnia z rocznych średnich wartości
Eutrophication quality ratio (EQR)	<p>EQR = wartość najwyższa / wartość zmierzona, Gdzie, Wartość najwyższa = $ET / (1 + ACDEV / 100)$ ET = wartość graniczna</p> <p>ACDEV = dopuszczalne odchylenie: 50 % dla TN Ostatecznie obliczono wartości EQRS jako wyskalowane do 5 klas o szerokości 0,2 każda. Wartości EQRS $\geq 0,6$ wskazują na dobry stan środowiska (GES)</p>
Wiarygodność wskaźnika	<p>Ocena wiarygodności dla wskaźników eutrofizacji jest uwzględniona w HEAT i obejmuje aspekty wiarygodności czasowej, przestrzennej i precyzji. Ogólna metodyka oceny wiarygodności opisana jest w dokumencie 4.2 IN-Eutrophication 16-2020, a aktualizacje opisane są w dokumentach 4J-80 State & Conservation 14-2021 oraz 4-2 EG-Eutrophication 20-2021. Kod R jest dostępny za pośrednictwem strony https://github.com/ices-tools-prod/HEAT</p>

Jednolite części wód przejściowych i przybrzeżnych

W zależności od JCWP wskaźnik wyliczany jest jako średnia wartość stężeń azotu ogólnego w lecie (czerwiec-wrzesień), bądź z całego roku w kolumnie wody w okresie 2016-2021.

Dla wskaźnika, w każdym obszarze oceny, z wartości rocznych obliczona została wartość znormalizowana (EQR) Wartość wskaźnika EQR opisuje stosunek wartości zmierzonej do wartości progowej. Wskaźnik EQR wylicza się z wartości progowych zgodnie z przedstawioną procedurą:

$$EQR = \frac{\text{Wartość najwyższa [BEST]}}{\text{Wartość zmierzona [ES]}}, \text{ gdzie}$$

$$\text{Wartość najwyższa [BEST]} = \frac{\text{Wartość graniczna [ET]}}{\left(1 + \frac{ACDEV}{100}\right)}, \text{ gdzie}$$

ACDEV – dopuszczalne odchylenie dla wskaźnika 'Azot całkowity (TN)' wynoszące 50%.

Znormalizowane wartości roczne są skalowane do wartości EQRS mieszczącej się w zakresie 0-1.

Z wyskalowanych wartości rocznych wyliczana jest następnie wartość wskaźnika z okresu 2016-2021.

Wartość EQRS większa od 0,6 traktowana jest jako dobry stan w rozumieniu RDSM.

3. Wartości progowe

Ocena stanu wskaźnika przeprowadzana jest w odniesieniu do wartości progowej. Wartości progowe w basenach otwartego morza zostały opracowane w ramach projektu TARGREV (HELCOM 2013a), projekcie EUTRO PRO (HELCOM 2009) oraz krajowych prac prowadzonych w ramach RDW. Ostateczne wartości progowe zostały ustalone na podstawie prac grup eksperckich ds. eutrofizacji HELCOM i zaakceptowane na forum grupy HELCOM Heads of Delegations (HOD) 39/2012. Zasadniczo wartości progowe nie uległy zmianie, jednakże w przypadku nowo wydzielonego obszaru Zatoki Pomorskiej w ramach projektu HOLAS 3 opracowano nowe wartości w oparciu o wartości dla Basenu Bornholmskiego, które następnie zostały zaakceptowane na spotkaniu HELCOM HOD 61-2021 (Tabela 8).

W obecnym okresie oceny dla wód Basenu Bornholmskiego Polska przyjęła wartość regionalną dla wskaźnika, która zastępuje dotychczas stosowaną wartość krajową.

Wartości progowe dla wód przejściowych i przybrzeżnych pochodzą z Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 czerwca 2021 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego oraz sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych, a także środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz.U. 2021 poz. 1475) (Tabela 9).

Tabela 8. Wartości progowe dla wskaźnika 'Azot całkowity (TN)' w obszarach otwartego morza

Nazwa obszaru	Wartość progowa [$\mu\text{mol l}^{-1}$]
Basen Bornholmski	16,05
Zatoka Pomorska	23,8
wschodni Basen Gotlandzki	16,5
Basen Gdański	18,8

Tabela 9. Wartości progowe dla wskaźnika 'Azot całkowity (TN)' w wodach przejściowych i przybrzeżnych

Nazwa obszaru	Wartość progowa [mg N l^{-1}]	
	Rok	VI-IX
Zalew Wiślany	0,98	-
Zalew Szczeciński	1,9	-
Zalew Kamieński	1,9	-
Zalew Pucki	0,3	-
Zatoka Pucka Zewnętrzna	-	0,4
Zatoka Gdańska Wewnętrzna	-	0,4
Ujście Wisły Przekop	-	0,4
Półwysep Hel	-	0,3
Polskie wody przybrzeżne Basenu Gotlandzkiego	-	0,3
Polskie wody przybrzeżne Basenu Bornholmskiego	-	0,3
Polskie wody przybrzeżne Zatoki Pomorskiej	-	0,4

4. Metodyka określenia wiarygodności oceny

Ogólna ocena wiarygodności wskaźnika wyliczana jest jako średnia z wiarygodności czasowej, przestrzennej i wiarygodności precyzji oceny. Kryteria oceny wiarygodności czasowej przedstawiono poniżej (Tabela 10).

Tabela 10. Kryteria oceny wiarygodności czasowej

Klasa wiarygodności	Kryteria oceny ogólnej wiarygodności czasowej	Kryteria oceny specyficznej wiarygodności czasowej
Wysoka (100)	Ocena została wykonana w oparciu o > 20 obserwacji wykonanych w ciągu roku w danym okresie oceny	0 brakujących miesięcy w ocenie rocznej
Umiarkowana (50)	Ocena została wykonana w oparciu o 7-20 obserwacji wykonanych w ciągu roku w danym okresie oceny	1 brakujący miesiąc na rok
Niska (0)	Ocena została wykonana w oparciu o < 7 obserwacji wykonanych w ciągu roku w danym okresie oceny	≥ 2 brakujące miesiące na rok

Jeżeli specyficzna wiarygodność czasowa jest wysoka (100) w przynajmniej połowie lat z ocenionego okresu to jest też określana jako wysoka (100) dla okresu oceny. Całkowita wiarygodność czasowa jest wartością średnią z wiarygodności czasowej ogólnej oraz specyficznej. Kryteria oceny wiarygodności przestrzennej przedstawiono poniżej (Tabela 11).

Tabela 11. Kryteria oceny wiarygodności przestrzennej

Klasa wiarygodności	Kryteria oceny wiarygodności przestrzennej
Wysoka (100)	Komórki grid w których dokonywano pomiarów obejmują > 70% obszaru oceny
Umiarkowana (50)	Komórki grid w których dokonywano pomiarów obejmują 50-70% obszaru oceny
Niska (0)	Komórki grid w których dokonywano pomiarów obejmują < 50% obszaru oceny

Klasyfikacja precyzji odnosi się od oceny prawdopodobieństwa właściwej klasyfikacji (określenia czy wskaźnik jest poniżej czy powyżej wartości progowej dobrego stanu). Kryteria związane z oceną precyzji przedstawiono poniżej (Tabela 12).

Tabela 12. Kryteria oceny wiarygodności precyzji

Klasa wiarygodności	Kryteria oceny wiarygodności precyzji
Wysoka (100)	GES został/nie został osiągnięty z ≥ 90 % prawdopodobieństwem
Umiarkowana (50)	GES został/nie został osiągnięty z 70 - < 90 % prawdopodobieństwem
Niska (0)	GES został/nie został osiągnięty z < 70 % prawdopodobieństwem

Jednolite części wód przejściowych i przybrzeżnych

W obrębie JCWP przejściowych i przybrzeżnych ocena wiarygodności została przeprowadzona metodą ekspercką w oparciu o analizę liczby lat monitoringu wskaźnika w okresie oceny (Tabela 13).

Tabela 13. Kryteria oceny wiarygodności wskaźnika 'Azot całkowity (TN)' w JCWP przejściowych i przybrzeżnych

Klasa wiarygodności	Liczba lat monitoringu wskaźnika w okresie oceny
Wysoka (100)	5 - 6
Średnia (50)	3 - 4
Niska (0)	1 - 2

5. Źródła danych

Ocena obszarów otwartego morza została przeprowadzona w oparciu o zaraportowane do bazy HELCOM w ICES, dane wszystkich krajów członkowskich. Baza zawiera dane pozyskane w ramach realizacji PMŚ. Dane zostały zweryfikowane przez ekspertów wszystkich krajów członkowskich.

Link do danych HOLAS 3:

<https://metadata.helcom.fi/geonetwork/srv/eng/catalog.search#/metadata/2b2d54ae-192e-4daf-87b5-47102fdee807>

W obszarach wód przejściowych i przybrzeżnych ocena została przeprowadzona z wykorzystaniem wyników ocen wskaźnika jakości RDW – ‘Azot ogólny’.

Dane wykorzystane w ocenie wskaźnika w wodach przejściowych i przybrzeżnych pochodzą z monitoringu realizowanego w jednolitych częściach wód przybrzeżnych i przejściowych (Tabela 14).

Tabela 14. Źródła danych oceny wód przejściowych i przybrzeżnych

RDW	dane PMS, realizowanego zgodnie z wymaganiami RDW w jednolitych częściach wód przybrzeżnych i przejściowych; monitoring prowadzony przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska
-----	--

6. Link do wskaźnika regionalnego HELCOM

<https://indicators.helcom.fi/indicator/total-nitrogen-tn/>

Autorzy

Na podstawie raportu wskaźnika regionalnego:

Wojciech Kraśniewski, Michał Iwaniak, Natalia Drgas, Kamil Wawryniuk - Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej – Państwowy Instytut Badawczy

Literatura

Bałtycki Plan Działania (HELCOM BSAP) <https://helcom.fi/wp-content/uploads/2021/10/Baltic-Sea-Action-Plan-2021-update.pdf>

Cele Zrównoważonego Rozwoju ONZ <http://www.un.org.pl/>

DYREKTYWA 2000/60/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej)

DYREKTYWA KOMISJI (UE) 2017/845 z dnia 17 maja 2017 r. zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE w odniesieniu do przykładowych wykazów elementów branż pod uwagę przy opracowaniu strategii morskich

Gustafsson B.G., Schenk F., Blenckner T., Eilola K. i in., 2012. Reconstructing the Development of Baltic Sea Eutrophication 1850–2006. *Ambio* 41, str. 534-548

HELCOM, 2009. Eutrophication in the Baltic Sea – An Integrated Thematic Assessment of the Effects of Nutrient Enrichment and Eutrophication in the Baltic Sea Region. *Balt. Sea Environ. Proc.* No. 115B, 148

HELCOM, 2013. <https://helcom.fi/wp-content/uploads/2020/02/Monitoring-and-assessment-strategy.pdf>

HELCOM, 2013a. Approaches and Methods for Eutrophication Target Setting in the Baltic Sea Region. Balt. Sea Environ. Proc. No. 133

HELCOM, 2021. "Baltic Sea Action Plan. 2021 Update." Dostęp z: <https://helcom.fi/wp-14-content/uploads/2021/10/Baltic-Sea-Action-Plan-2021-update.pdf>

HELCOM, 2022. Assessment of sources of nutrient inputs to the Baltic Sea in 2017." Dostęp z: <https://helcom.fi/wp-content/uploads/2022/12/PLC-7-Assessment-of-sources-of-nutrient-inputs-to-the-Baltic-Sea-in-2017>

HELCOM, 2023. "Inputs of Nutrients to the Sub-Basins (2020). HELCOM Core Indicator Report. Online." 2023

HELCOM i Baltic Earth, 2021. "Climate Change in the Baltic Sea. 2021 Fact Sheet. Baltic Sea Environment Proceedings N°180." <https://doi.org/ISSN:0357-2994>

RM z 13.08.2021 (Dz.U. z 2021 r. poz. 1475) - ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY z dnia 25 czerwca 2021 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego oraz sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych, a także środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych

Sfinansowano ze środków
Narodowego Funduszu
Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej